

en beslutning om en ny international klimaaf-tale tages.

Det er regeringens mål for klimakonferencen, at der indgås en global aftale, som omfatter alle verdens lande med en så bred og ambitiøs deltagelse i reduktionsindsatsen som muligt. Det skal være en aftale, som lever op til anbefalingerne fra FN's klimapanel. Derfor arbejder Danmark i forhandlingerne for en aftale, som lever op til EU's 2-graders målsætning, som den blev vedtaget af EU's stats- og regeringschefer i marts 2005. Det er et mål, som vi fra dansk side støtter stærkt op om.

2 graders opvarmning er en kritisk grænse

Hvis jorden opvarmes mere end 2 grader ifht. førindustrielt tid, kan konsekvenserne af klimaforandringerne blive meget voldsomme. At holde de globale temperaturstigninger under 2 grader målet kræver, at de globale udledninger af drivhusgasser toppe indenfor 10-15 år, og at der sker en halvering af de globale udledninger i 2050 sammenlignet med 1990.

Landene i den industrialiserede verden bærer det største ansvar på grund af den historiske udledning af drivhusgasser. Derfor er det også Danmarks holdning, at industrilandene skal vise lederskab i den internationale klimaindsats. Som et industrialiseret land skal Danmark også forpligte sig til et bindende reduktionsmål frem mod 2020, som lever op til anbefalingerne fra FN's klimapanel.

Siden Kyoto-protokollens indgåelse i december 1997 er udledningen af drivhusgasser steget kraftigt. Det gælder både i de industrialiserede lande, men også flere af de hurtigt voksende udviklingsøkonomier – som Brasilien, Indien, Kina og Sydafrika – der er kravet op ad opgørelsen over de største, globale udledere. Så selvom de industrialiserede lande reducerer udledningen af drivhusgasser til nul, vil det ikke være nok til at holde den globale opvarmning nede under 2 grader. Derfor skal alle lande med. Indsatsen i de industrialiserede lande skal suppleres af en yderligere målbar indsats fra de mest udviklede udviklingslande. Men ingen kan selvsagt forlange, at udviklingslandene skal bidrage i samme størrelsesorden som de industrialiserede lande.

I Kyoto-protokollen er alle udviklingslande behandlet ens. Udviklingslandene udgør dog i dag en meget sammensat gruppe, der spænder fra de fattigste og mindst udviklede lande til relativt velstående lande. Fra dansk side arbejdes der derfor for, at en kommende global klimaaf-

tale vil afspejle disse forskelligheder, herunder en yderligere indsats fra de velstående udviklingslande. Indsatsen skal sikre, at landene udleder væsentlig færre drivhusgasser, end deres udvikling ellers ville have betydet. Hvis der i København nås til global enighed om denne type indsats for udviklingslandene samtidig med, at de industrialiserede lande får større forpligtelser, er der en god chance for at forblive under 2-graders målet.

Et væsentligt aspekt for at nå de nødvendige reduktioner – og dermed holde de globale temperaturstigninger i skak – bliver, at en aftale også fokuserer på teknologiudvikling og teknologispredning. Samtidig kan en bred klimaaf-tale bidrage til at udvikle et »globalt karbonmarked«, altså en global markedsplads for handel med rettigheder for udledning af drivhusgasser.

Særligt de fattigste og mest sårbare udviklingslande vil blive ramt hårdt af de forventede klimaforandringer. Det er derfor vigtigt, at en klimaaf-tale sikrer den nødvendige støtte til tilpasning til disse dele af verdenen. Det arbejder vi fra dansk side for at sikre.

En ny, global klimaaf-tale skal også adressere udfordringen på skovområdet. Afskovning står i dag for knapt en femtedel af de globale udledninger – udledninger, som ikke er underlagt kontrol. Det er væsentligt at udvikle en international mekanisme til at håndtere denne udfordring.

Heller ikke den internationale skibsfart udledning af drivhusgasser er i dag reguleret. Det til trods for, at skibsfartens udledninger er steget betragteligt de senere år og fortsat forventes at stige. Det er regeringens holdning, at der skal findes en international løsning til at håndtere skibsfarten, der om noget er en international sektor. I den internationale maritime organisation, IMO, har Danmark fremlagt et forslag om en international fond, hvor provenuet fra et brændstofbidrag bruges til klimatiltag i udviklingslandene. En sådan løsning kan både mindske den globale udledning af drivhusgasser og bidrage til finansiering af en ny klimaaf-tale. Danmark arbejder for, at der i en fremtidig klimaaf-tale fastsættes et reduktionsmål for skibssektoren. Set under ét er det nødvendigt at tilføre flere penge til udviklingslandene som del af en ny klimaaf-tale. Både at tilpasse sig til de uundgæelige klimaforandringer og at finansiere indsatsen for at mindske udledningen af drivhusgasser, kræver yderligere finansiering. Derfor skal der findes nye måder at skaffe finansiering